

بررسی اثربخشی آموزش گروهی عزت نفس بر خودکارآمدی و تاب آوری در معلولین جسمی حرکتی

۳۰-۱۸ ساله شهرستان آبادان

علی شریفی منش^۱، زینب عامری^۲، کفایت سلمانیان^۳

۱- کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی

۲- دانشجوی دکتری سلامت

۳- کارشناسی روانشناسی عمومی

چکیده

این تحقیق با هدف بررسی اثربخشی آموزش گروهی عزت نفس بر خودکارآمدی و تاب آوری در معلولین جسمی حرکتی پسر ۱۸ تا ۳۰ ساله در شهرستان آبادان انجام شده است. جامعه آماری شامل کلیه معلولین جسمی حرکتی ۱۸ تا ۳۰ ساله پسر ثبت شده در واحد توانبخشی اداره بهزیستی شهرستان آبادان در سال ۹۳ بود. طرح پژوهش نیمه تجربی و از نوع پیش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل بود. گروه آزمایش و کنترل به روش تصادفی انتخاب شدند و قبل از اعمال مداخله هر دو گروه مورد پیش آزمون قرار گرفتند و در پایان مداخله ۹ جلسه آموزش گروهی عزت نفس نیز برای هر دو گروه پس آزمون اجرا گردید. نمونه آماری به صورت تصادفی انتخاب شدند که در دو گروه آزمایشی و کنترل قرار گرفتند تعداد افراد گروه آزمایشی ۱۵ نفر و تعداد گروه کنترل ۱۵ نفر تقسیم شدند. جهت گردآوری اطلاعات از دو پرسشنامه تاب آوری کانر و دیویدسون ، و پرسشنامه ی خودکارآمدی شرر و همکاران استفاده شده است. برای تجزیه از کوواریانس چندمتغیری استفاده شده است. نتایج به دست آمده نشان داد که آموزش عزت نفس بر خودکارآمدی در معلولین جسمی- حرکتی تأثیر معناداری دارد همچنین آموزش عزت نفس بر تاب آوری معلولین جسمی- حرکتی تأثیر معناداری دارد

واژگان کلیدی: آموزش گروهی، عزت نفس، خودکارآمدی، تاب آوری